

ಮೂರ್ಖ ತೋಳ

■ ಮುರಲೀಧರ ಕುಲಕರ್ಣಿ
ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹಿತ್ತು

ಒಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಸಾದ ತೋಳ ವಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ತನ್ನ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಒಮ್ಮೆ ತೋಳಕ್ಕೆ ಮೂರ್ಖಾಲ್ಪು ದಿವಸ ಕಳೆದರೂ ಆಹಾರ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನರಿ ಎದುರಾಯಿತು. ತೋಳದ ಮುಖವನ್ನು ಕಂಡು 'ಏಕೆ ತಮ್ಮ ನಿನ್ನ ಮುಖ ಬಾಡಿದೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ತೋಳ 'ಏನು ಹೇಳಲಿ ನರಿಯಣ್ಣ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನನಗೆ ಬೇಟೆಯೇ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಹಸಿವು ಬಹಳ. ಅಂಥದ್ದರಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಖಾಲ್ಪು ದಿವಸಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಆಹಾರ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಾಗಿರಬೇಡ. ನಾನು ತುಂಬಾ ನಿಶ್ಚಾಳನಾಗಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

'ಹಾಗಾದರೆ ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿರುವೆ?' ಎಂದು ನರಿ ಕೇಳಿತು.

'ನಾನು ಆಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಬರುವೆಯಾ?' ಎಂದು ತೋಳ ಕೇಳಿತು.

ನಿನ್ನ ಕರೆಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆಗೆ ಬರಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ ಎಂದಿತು ನರಿ. ಆಗ ತೋಳವೊಂದೇ ಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟಿತು. ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆ ಅದು ಒಬ್ಬ ರೈತನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು 'ನನಗೆ ತುಂಬಾ

ಹಸಿವಾಗಿದೆ ತಿನ್ನಲು ಏನಾದರೂ ಕೊಡು' ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗಿತು.

ಅದರ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳಿ ರೈತ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ. ತನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ತೋಳವೊಂದು ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮೊದಲು ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆದರಿದನಾದರೂ ನಂತರ ತನ್ನ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ, ರಾಗಿ, ಗೋಧಿ ಮುಂತಾದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳಿವೆ ನಿನಗೇನು ಬೇಕು ಹೇಳು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದ ರೈತ.

ನಾನು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ? ನನಗೆ ಮಾಂಸ ಬೇಕು ಮಾಂಸ ನೀಡು ಎಂದಿತು ತೋಳ.

ಅದಕ್ಕೆ, ನಾನು ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ ನಿನ್ನೆಲ್ಲಿಂದ ಕೊಡಲಿ ಎಂದ ರೈತ.

'ನೀನು ಮಾಂಸ ತಿನ್ನದಿದ್ದರೆ ಏನಾಯಿತು, ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಕೆ, ಕುರಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಒಂದು ಕುರಿಯನ್ನೋ ಮೇಕೆಯನ್ನೋ ಕೊಂದು ಅದರ ಮಾಂಸವನ್ನು ನನಗೆ ನೀಡು ಎಂದಿತು ತೋಳ.

ನಾನು ಮೇಕೆ, ಕುರಿ ಯಾವುದನ್ನು ಸಾಕಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬಳಿ ಒಂದು ಕುದುರೆ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಹಿತ್ತಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ. ಬೇಕಾದರೆ ನೀನು ಅದರ ಮಾಂಸವನ್ನು ಸೇವಿಸಬಹುದು ಎಂದು ರೈತ ಹೇಳಿದ.

ರೈತನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ತೋಳಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು. ತನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಬೇಟೆಯೇ ಸಿಕ್ಕಿತು ಎಂದು ಅದು ಹಿಗ್ಗಿತು. ತಡ ಮಾಡದೆ ಅದು

ಕುದುರೆಯ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿತು.

ಕುದುರೆಯ ಬಳಿ ಹೋದ ನಂತರ ತೋಳ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು, 'ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನ ತುಂಬಾ ದಯಾಳು ನಿನ್ನನ್ನು ತಿನ್ನಲು ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

ಕುದುರೆಗೆ ತನ್ನ ಯಜಮಾನ ತೋಳವನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಏಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ರಹಸ್ಯ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅದು ತೋಳವನ್ನು ಕುರಿತು 'ಹೌದು ನನ್ನ ಯಜಮಾನ ತುಂಬಾ ದಯಾಳು ಆದರೆ ಸದ್ಯ ನಾನು ಹುಲ್ಲನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ ನಂತರ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ತಿನ್ನಬಹುದು' ಎಂದು ಕುದುರೆ ಹೇಳಿತು.

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ತಡೆಯುವುದು ನನ್ನಿಂದಾಗದು. ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಹಸಿವೆಯಾಗಿದೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಈಗಲೇ ತಿನ್ನಬೇಕು ಎಂದಿತು ತೋಳ. ಹಾಗಾದರೆ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡು ಮುಂದೆ ನಾನು ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ಹುಲ್ಲನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಆರಂಭಿಸು ಎಂದು ಕುದುರೆ ಹೇಳಿತು. ಕುದುರೆಯ ಸಂಚನ್ನು ಅರಿಯದ ಮೂರ್ಖ ತೋಳ ಕುದುರೆಯ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿತು. ಆಗ ಕುದುರೆ ತೋಳದ ಮುಖಕ್ಕೆ ಜಾಡಿಸಿ ಒದೆಯಿತು. ಅದು ಒದ್ದ ರಭಸಕ್ಕೆ ತೋಳ ದೂರ ಹೋಗಿ ಬಿತ್ತು. ದವಡೆಗೆ ಬಿದ್ದು ಬಲವಾದ ಪೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಅದರ ಒಂದೆರೆಡು ಹಲ್ಲುಗಳು ಉದುರಿಹೋದವು. ಹೆದರಿದ ತೋಳ ಈ ಹಳ್ಳಿಯ ಗೊಡವೆಯೇ ಬೇಡ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕಾಡಿನತ್ತ ಓಡಿಹೋಯಿತು.